

[Bausgaard.]

jeg forstod nærmest, at det var i forbindelse med landsmødets udtalelse om behovet for at inddrage også skattefradragsreglen i de løbende skatteforhandlinger. Det er jeg tilfreds med, og jeg synes, det er udmærket, at finansministeren er glad for det radikale landsmøde; jeg mener, der er grund til at være glad for det på dette punkt, men jeg må måske sige til finansministeren, at han skal læse resolutionens afsnit om kildeskatt med samme omhu, for også dette afsnit af den radikale landsmøderesolution er nemlig godt. Det vil jeg henstille til finansministeren.

Så sagde finansministeren vedrørende fradragsreglen en ting, som jeg synes han senere selv modificerede lidt, at foretagne gallupundersøgelser synes at vise, at der skulle være et flertal, der var imod skattefradragsreglens ophævelse, og det må man tage hensyn til, sagde finansministeren. Ja, det kan man selvfølgelig gøre, og det gør vi vel alle i vore vurderinger. Men jeg vil da gerne sige, at hvis vi kommer til det resultat i det radikale venstre, at et forhold i skattepolitikken er det nødvendigt at ændre, så er vi også parat til at sætte os ud over et eventuelt gallupresultat, og jeg håber, at finansministeren vil være det samme. Man må vel om dette sige, at når disse spørgsmål har været lagt frem til befolkningen, har de været lagt mere unuanceret frem, end der egentlig er saglig holdbart grundlag for, og så må det jo være opgaven igennem det arbejde, vi herinde gør, at sørge for, at nuancerne kommer frem.

Den højtærede statsminister sagde, at det, vi ville have fået, hvis vi var blevet enige i skattereforndrøftelserne, ville have været en lille skattereform; og, sagde statsministeren, en lille skattereform uden kildeskatt ville være udtryk for et stop på halvvejen. Jeg tror egentlig ikke, der findes nogen, der føler sig sikker på, at en skattereform i dens fulde konsekvens kunne gennemføres ad én gang. Jeg har i hvert fald aldrig deltaget i drøftelserne ud fra den opfattelse. Det, man kan beklage, er, at vi ikke fik taget dette første og meget afgørende skridt for at komme videre, og jeg tror, at man skulle have taget det. Hvis man så virkelig havde begrundelse for at sige, at man var nået halvvejen, så ville jo meget alligevel

være nået. Jeg husker fra min skoletid, at der stod i sparekassebogen: godt begyndt er halvt fuldendt. Og det er jo ikke så dårligt endda, hvis man var nået dertil. Det gjorde vi altså ikke.

Jeg føler ikke trang til her at genoptage den diskussion, der har været ført imellem adskillige om, hvad der er foregået i udvalgs møderne. Jeg har også stadig en fornemmelse af, at den forretningsorden gælder i folketinget, at man egentlig ikke skal referere, hvad der foregår i udvalgs møder, men enten må den bestemmelse altså være afskaffet, eller også er der i dag fra forskellig side sket brud på denne gældende regel i folketingets forretningsorden. Men lad det nu ligge. Det, man må konstatere, er, at der simpelt hen ikke på dette tidspunkt har været den fornødne grad af politisk modenhed til at tage det første skridt, som vi var enige om. Så kan man jo bagefter, hvis man har lyst til det, begynde at diskutere, hvem der nu i særlig grad har ansvaret for, at man ikke fik taget dette politiske skridt. Vi må konstatere, at vi ikke fik taget det, og det har i virkeligheden sat skattereforarbejdet betydeligt tilbage. Men vi er fra det radikale venstres side enige med dem, der har sagt, at vi så må begynde på en frisk, og vi vil ligesom andre for vort eget vedkommende arbejde med disse problemer og fremlægge vore synspunkter.

Statsministeren sagde en ting mere, som jeg også gerne lige vil gøre en bemærkning om. Statsministeren sagde, at han havde glædet sig over VR-samtalerne, og det vil han formentlig fortsat få lejlighed til at gøre. Men statsministeren sagde også, at han i særlig grad havde glædet sig over disse samtaler, fordi han håbede, at de ville føre til et mere mobilt venstre og bedre samarbejds muligheder mellem socialdemokrater, venstre og de radikale. Ja, det forstår jeg godt, og jeg vil gerne sige, at vi fra det radikale venstres side også håber, at det vil føre til bedre samarbejds muligheder mellem socialdemokrater, venstre og de radikale. Men hvis der i statsministerens udtalelse skulle lægges den begrænsning, at dermed skulle alle samarbejdsbestrebelse være udtømt, er jeg ikke enig med ham. Det vi ønsker fra radikal side, er det bredest mulige samarbejde her i folketinget, ikke